

Latinisk Stil
ved

Halvårsproven 1885.
Z
för

Vilhelm Gjern

af 14,50

Enkeltal.

consul bonus

consul bonus

consulē bonum

consulī bona

consuli bona

consule bona

Flertal.

consules boni

consules boni

consules bonos

consulē bonorum

consulib⁹ bonis

consulib⁹ bonis

Enkeltal.

avis parva

avis parva

avē^m parvam

tavis parvae

avi parvae

avi(ave) parva

Flertal

aves parvae

aves parvae

aves parvas

avium parvarum

avibus parvis

avibus parvis

Enkeltal

dies felix
dies felix
dum felisem
dier felicis
dier felici
die felici

Flertal.

dies felices
dies felices
dies felices
diorum felicium
dielius felicibus
diebus felicibus

Enkeltal Hankjón

quis
quen
cuius
ni
qua

Flertal

qui
quos
quorum
quibus

Enkeltal Hunkjön

Enkeltal Intethjön

quid

quod

quid

quod

cujus

cujus

cui

cui

qua

quis

Fleratal

Fleratal

quid

quid

quas

quid

quorum

quorum

quibus

quibus

Mater mea egrota est. - Hanibal erat
dux Carthaginensium. - Noster
hoc tempus longiores quam dies
sunt. - Multi homines sunt,
quibus nihile sati est. - Tales homines
nunquam contenti erunt. - Pater
tuus mihi carissimus erat. - Dux
et leginta septem aderunt
A =

Latinsk Stil

ved

Halvaarskolen 1885.

Emil Bøggild.

Latinsk Stil.

Anno ducentesimo octagesimo tertio bellum
a senatu Romano Tarentinis indictum
est, quod contumelia legatis Romanis Ta-
renti affecta erat. Tarentini quoniam video-
sent se suis viis viis Romanis restitutore non pos-
se, auxilium a Pyrrho, regi Epiri petive-
runt, qui statim exercitum magnum trans-
mare traduxit. Tum Romani consulere
P. Valerium in armis misserunt et proeli-
um magnum factum est. Et sic Romani
virtute maxima pugnaverunt, tamen rex
elephantis vicit, quorum aspectu Ro-
mani perterriti sunt. Pyrrhus nulle re-

tingentas Romanos cepit. Quum Vale-
nius noctu fugisset, rex eum prosecutus
est, sed aurus non est Romanum adorari
et in Campaniam se recipit. In hie-
me pax acta est, sed Romani consilium
regis non acceperunt. Quum omnes natio-
nes Italiae deviciosent, confisi sunt, se
quoque Pyrrham meturos esse. Cineas
legatus huius quam Roma redisset, dixit,
omnes senatores regium similes esse.

3de Klasse.

Latinsk Stil

ved

Halvaarskolen 1885

før

A. H. Adamsen

N, 30.

Anno ducentesimo octogesimo tertio a ierauho Ro-
mano bellum Tarentini indictum est, quod le-
gati Romani Tarenti contumelia affecti sunt.
Cum Tarentini viderent, se suis viribus Re-
matis resistere non posse, auxilium a Pyr-
rho nege Epuri petiverunt, qui confestim
magnum mare traduxit. Tum Romani
Plateriumq[ue] adversus eum miserunt, et
magnum pioleum factum est. Cum
quam Romani maxima virtute pugna-
bant, tamen rex Elephantis suis viceit,
quorum aspectu Romani timuerunt.
Pyrrhus mille octingentos Romanos ce-
pit. Cum Valerius noctu fugisset,

rex eum ^{se}percutus est, sed Romanum oppugnare ausus non est, et se in Campaniam si recipit. Hinc de pace aetum est, sed Romani conditionem regis non receperunt. Cum omnes gentes Italia deviciissent, considerabant, se etiam Pyrrhum victuros esse. Tineas legatus hujus, quum Roma rediret, dixit, omnes senatores regium similes esse.

Latinsk Skil*

med

Halvaarsexamener

for

Frants Lind III Klass

Anno ducentesimo octingentesimo
tertio a senatu Romano Tarentinis
bellum indictum est, quod legati
Romani contumelia affectum erat Taren-
to. Cum Tarentini viderent se
suis viribus Romanis resistere non
posse, auxilium a Pyrrho rege Epiri
petiverunt, qui statim magnum
exercitum mare Adadus it. Tum
Romani P. Valerium consulern
contra eum miserunt, et magnum
proelium factum est. Quamquam
Romani maxima virtute, tamen pugnaverun-
rex elefantis suis, quorum aspectu
Romani perterriti sunt, vicit.

Pyrrhus milles octingentes Romanos
cepit. Cum Valerius noctu fugis-
set, rex cum persecutus est, sed Romanum
oppugnare ausus non est et se in
Campaniam recepit. Hieme de
pace actum est, sed Romani con-
ditiones regis non acceperunt. Cum
omnes nationes Italiae vicissent,
confidebant se Pyrrhum quoque vic-
tuos esse. Cum Cineas legatus
hujus Roma reveniret, dixit omnes
senatores regum similes esse.

III Klasse

Latinisk Stil

ved

Halvaaæxamen 1885

for

J. Daviden

12

Anno ducentesimo octogesimo tertio
ab senatu Romano Tarentinis bellum
indictum est, quod legati Romani, con- Tarenti
tumelia affecti cibenterant. Cuius Taren-
tini viderent, et viribus suis Romanis
resistere non posse, auxiliaria ab Pyr-
rho rege Epiri petiverunt, qui statim
magnum exercitum mare traduxit.
Tum Romani P. Valerium consulem
contra eum miserunt, et magnum
proelium factam est. Avangram Ro-
mani maxima virtute dimicave-
rint, tamen rex elephantis eius vi-
cib, quorum aspectu Romani perter-
iti sunt. Pyrrhus milles ocliventes

Romanos cepit. Quum Valerius noctu
confusis est, rex eum persecutus est,
sed Romanu adorari auctoritas non est, et
in Campaniam se recepit. Hieme de
pace aetium est, sed Romani conditis-
neum regis non acceperunt. Quum ou-
nes gentes Italia deviciissent, confidebant,
se etiam Pyrrhus devicturos esse. Quum
legatus ejus Roma rediret, dixit, omnes
imatores regum similes esse.

3de Klasse

Latinsk Stil.

ved

Halvaarsæxamen i December 1885.

H. P. L. Rossen.

Anno ducentesimo octogesimo
tertio Tarentinis bellum ab se-
nato Romano indigatum est, quod
Pontiumilia legatos Romanos Tar-
rentis affectivos esse. Quum Tar-
rentini viderent, ne viribus suis
Romanos resistere poterant, regem
Pyrrhium ex Epiro auxilii petive-
runt, qui statim magnum ex-
eritum mari duxit. Tum Roma-
ni consulem P. Valerium in eum
misérunt, et magnum proelium
factum est. Etsi Romani maxi-
ma virtute pugnáverunt tamen

rex Elephantis suis vicit, quorum
aspectu Romani perturbati sunt.
Pyrrhus mille et ostingenti Roma-
norum cepit. Cum Valerius no-
ta fugitus esset rex cum persequen-
tis est, sed Romanum oppugnare non
audivit et in Campaniam se re-
cepit. Hieme papis astum est, sed
Romani conditionem non acceptarunt.
Cum omnes gentes Italicis vici-
sent, confidebant, etiam Pyrrhum
vincere volebant. Cum legatus
eius Cineas Roma veniret, dixit,
ut omnes senatour regi similis erant.

3de Klasse

Latinsk Stil

med

Habvaarsexamen 1885

for

C. Th. Lund

10.50

Anno ducentesimo octogesimo tertio
bellum Tarentinis ab senatu Roma-
no indictum est, quod legati Roma-
ni Tarente contumelia affectabant
Quam Tarentinis viderent, se suorum
ibus Romanis resistere non posse, cum
lum ab Pyrrho rege Epiri pette-
runt qui statim magnum exercitum
trans mare traduxit. Romani tum
consulēm P. Valerium contra eum
misérunt, et magnum prolium
factum est. Etsi Romani maxima
virtute pugnaverunt, nec tamen
elephantis suis vicit, aspectu quo-

rum Romani commotæ sunt. Pyrrhus
mille oclingentes Romanos cepit.

Quum Valerius nocte confugisset
rex eum consecutus est, sed Romanum
oppugnare non ausus est et in Cam-
paniam se recipit. Hinc de paci
actum est, sed Romani conditionem
negis non acceperunt. Omnibus gen-
tibus Italæ devictis, confidebant
se quoque Pyrrhum victuros esse.
Quum Cineas legatus hujus Roma
reverteretur, dixit omnes senatores
regibus similes esse.

III. Klasse

Latinisk Stil

med

Halvaarskolen i Ribe Kathedralskole 1885

Knud. Windfeldt

16,70

Anno duecentesimo octogesimo tertio
bellum Tarentinis a sinatu Romano
indictum est, quod legatos Romanos
Tarenti contumelia affectum est.
Quam Tarentini viderent, se suis
viribus Romanis resistere non posse,
auxilium ab Pyrrho, rege Epiici, peti-
verunt, qui statim magnum exerci-
tum mare traduxit. Tum Romani
P. Valerium contra eum misserunt,
et magnum proelium commissum
est. Quamquam Romani maxima
virtute pugnaverunt, rex tamen
elephantis suis vicit, aspectu quorum
Romani perterriti sunt. Pyrrhus

mille oeltingentes Romanorum
cepit. Quum Valerius nocte fugis-
set, rex cum insecurus est, sed Romanum
adoriri ausus non est, et in Campan-
iam se recipit. Neme par acta
est, sed Romani condicione regis
non acceperunt. Quum omnes gen-
tes Italie viciissent, confisi sunt,
scilicet Pyrrhum victulos esse.
Quum Cineas legatus hujus Roma
reveniret, dixit, omnes senatores
regum similes esse.

Latinsk Stil

ved

Halvaarskxamen 1885

for

J. G. Bang

Klasse III.

Anno ducentesimo octogesimo tertio a
Senatu Romano Tarentinos bellum in-
dictum est, quod legati Romani Ta-
renti contumelia affecti erant. Taren-
tini, quem violerent, se suis viribus
Romanis resistere non posse, Pyrrhum,
regem Epipi de auxilio petiverunt, qui
statim exercitum ^{magnum} mare traduxit.

Tum Romani P. Valerium, consulem
contra eum miserunt, et magnum
prolium factum est. Tandem Roma-
ni maxima virtute pugnaverunt, rex
etiam elefantes suis vicit, quorum a-

spectu Romani perterriti facti sunt.
Pyrrhus duodeviginti milia Romanorum
cepit. Quum Valerius sub noctem fu-
gisset, rex cum persecutus est, sed Romanum
oppugnare, ausus non est, et in Cam-
paniam se recepit. Hinc pacem ac-
tam est, sed Romani condiciones regis
non acceperunt. Quum omnes omnes gen-
tes Italicæ devicissent, confiderant, se etiam
Pyrrhum victuros esse. Lineas, legatus ejus,
quum Roma rediisset, dixit omnes se-
natores similes regibus esse.

Pray

Latinsk Stil

ved

Halvaarsexamen 1885

for

J. Rosendahl

Anno ducentesimo octogesimo tertio Tarenti
nis a senatu Romano bellum iudicium
est, quod legati Romani Tarenti contumeli
a affecti erant. Cum Tarentini viderent,
se suis viribus Romanis resistere non posse, a
Pyrrho rege Epiri auxilium petiverunt, qui sta
sim magnum exercitum mare traduxit. Cum
Romani P. Valerium consulem contra eum
misserint, et magnum proelium factum est.
Quamquam Romani maxima virtute pug
naverint, rex tamen elephantis suis vicit,
quorum aspectu Romani perterriti sunt. Pyr
hus mille octingentos Romanos cepit. Cum
Valerius nocte fugisset, rex eum persecutus est,
sed Romanum oppugnare ausus non est, et in

Campaniam se recepit. Hinc de pace actum
est, sed Romani condicionem regis non acceper-
unt. Quum omnes gentes Italice vicissent, con-
fidebant, se Pyrrhum quoque victuros esse.

Quum Cineas fugitus legatus Roma rediret,
dixit, omnes senatores regum similes esse.

Ogl. 5, 10

Lith. Vasson

in Phoenician MSS.

H. Lange

Efterat breve i sin første Bg. om Tord
Oliver " har ladel sin Bruder Christopher optude
som Fører for Hertzernes Hær og en sag,
skriver han i den anden, at han blandt andet
har sendt følgende paa det, som var blevet
sagt: Jeg mener, at Kønsdalen om de
tilkommende Ting ikke er fæng og gavnlig
for os. Vi børde vildt drikke vort for Pra-
møs, hvis han fra Anglomønen af hørte
vist, hvilken Skabelse han vildt fåa i sin
Hærd. Lad os forlade Præstegrene og kør til
nive næstejor og Bymønster. J. 1822. Bg.

den har Tidens "Correspondent" samlet Beretningerne om
vores Stats formidlets Mørke Sankthedsdag. Det saa:
Jeg saa, for ikke at holde en de troede, at
det viste værd gavnligt for Mørkens brænds, den
følgende dag var udmarken glemme ved den
største Kægt og flygten. Saalidende, at han, efter
at hans son var dræbt, og offtest hans ster
des gaast til grænke, skulde overkomme hinrude
Euphrat med Skan og brenne? At hvilken
Smidshånd der ville, at han viste livet, hvis han
forsid viste hundret vistet, at han i det mindst,
som han før en stor del viste havde overvindet,

i Pompejus' Maadhus, foran selve Pompejus' Billedskilt,
og inden overgang af hans Conduiterne holdt
dag, skulde blive dræbt af de formidlets Ringer,
og om endig for stærke Døden var blomme begavet
af ham med alle Fing, og henlyse malede, at
ikke alle ringen af hans Venner, men ikke en
fing, øgen af hans Slaver viste bæde hen til
hans dage. At han er vistlig understabelt nu
de tilkommende Ulykkes gavnligere end Kund-
skaben dem. Og det kan også ikke par engang blande
sig, og var ikke af Storverden. Denne viste da
ikke være gaast over Euphrat, bæde visteligt ikke over

begyndt fra Projektzonen. Det vildt altsaa ikke blott
en stabningsvænge. Men H. komme vel jo, at alt
skal hænde efter Skovnæs' tøje. Det vildt altsaa intet
have gavnit dem at vide det tilkommende. Og de vildt
intet have mistet hib Nytelen af deres blygge. Det
der skal hænse var glædelig for dem, naar si tanken på
det G. S. Alles, hvem mædhet Skovnæs ventede hen, men
det alle i norden var glæppe. Det var det, man skal hænse,
hvad der enten fra denne eller hin Maade, gavde tilfæl-
igheden mest, men hvad ^{nu} er tilfælighed, han ikke varer
forståelig, men hvis der er forståelig, hund der vil ske
med enhver ting til enhver tid, hund hæftes med saa stærke
^{sigte} hæfte sig, at de sigtligst ting vilde.

AH. 5⁴⁰

Latinisk Version

ved

Halvaarsexamen 1885.

Georg Kinch. W.

Efterat Ciceron i sin forste Bog om at spaa
har ladt sin Broder ^{Prætorius} fortvare Stoikernes
Menig om den sag, skrives han i den anden,
at han blandt andet har vaaret følgende paa,
hvad der var sagt:

"Jeg menes, at Kundekab om Fremtiden ikke en
gang es gaenvig for os. Så hvilket sliv vilde
Priamus have haft, hvis han fra Udgdom
men af havde vidst, hvilken Skæbue han
vilde faa i sin Alderdom? Lader os gaa bort
fra Sagene; lader os betragte, hvad der ligges
noemere. Iden Bog, som es betitlet: Frost,
har jeg samlet, de enestedseligste Hidemader,
som de berømte Mand i vor Stat have hatt.
Hvad se vi deraf? For ikke at tale om de

tidligere, menes du da, at det ville have været at ingen, ikke blot af hans Venner, men ikke gavnligt for Marcus Crassus den Gang, da han en Gang af hans Slaves vilde ^{Jaa} Kolonne hen til var i Besiddelse af storst Magt og Rigdom, da hans Sig! Altsaa er visseleg Uvidenhed om de at vide, at han, efterat hans Son Publius var døbt og hans Hær odelagt, skulde onkomme skaderom. Thi det kan rigtignok ikke sig med Stjændsel og Vandere hinvides Euphrat! paa noget Maade, allermindst af Stoikerne: Med hvilken Pensel i sit Land mene vi frem, Crassus ville ikke være gået over Euphrat: dels ikke, at Cæsar viste have levet, hvis han Cæsar ville ikke have begyndt Borgerkrig." De havde anet, at han i det Senat, som han have altsaa ikke haft en af Stjælnen bestemt for største Delen selv havde udvalgt, i Pouc pejus's Karie, foran selve Pompejus's Billed, Død. Men Stoikerne mene, at alt øker efter Stjælnen. Altsaa ville det ikke have gavnnet hine støtte, i saa mange af hans Centurioners På at døe det tilkommende. Ja de vilde endog syn, at han des skulde ligge døbt af de for Rave mistel (deres) enhver Frugt af deres tidlige nemte Borgere, som han endogaaa for etørste Liv. Thi hvad kunde være glædeligt for dem, Delen havde haedet med alle Ting, saaledes naarde teenkede paa deres Død? Hvorhen Stoikerne

altnaa
ne end have vendt sig, maa noddendog vis al
deres Klugt beveges. Vi hvis det, som vil
ske, kan eke enten paa denne eller paa hin
Maade, har Skjælvien den største Magt. Og
hvad der er tilfældigt, kan ikke være bestemt.
Men hvis det er bestemt, hvad der skal ske an-
gaaende enhver Ting til enhver Tid, hvad Galp
give saa Harlepicierne mig, maa de have sagt,
at der spaaedes de eorvpeljete Ting?

C. Hause

AH 3⁴⁰

Latinisk Version.

af Halvaarskolen i December 1885

Peter Nielson

Oftest Piserio i sin föret Röy om Tug
adviken har ladt sin Broder Cænus
forsvara Stoikenes Plenning om den Tug,
skriver han i anden, at han blandt andet
har svaret følgende, paa hvad der var blandt
sagt. Jeg mener, at Hjændekabet blde fremstædige
Tug ikke en Tug er gavnlig for os. Vi hvor
dan vilde ikke Priamus have levet, hvis han
for Tugdommen af harde videt, hvilken da
de han vilde faa paa sin e Alderdoms Lad
os forlade. Saguenes lad os se Tug der ere nærl
mere. Eden Röy, hew Titel er Triet, lave

vi om, hvorledes de bedræbber & Mand i det land, som han for storst delen selv
var stat i en døde på en meget sorgelig havde valgt i Pompejus Huse, formen elve
Mand. Mand saa! For ikke at tale om Pompejus Billdestædt og i saa mange af
de tidligere, troer du da, at det ville have sine Plutoniums Paagten ligge myndt
været gavnligt for Marcus Crassus, den En af de mest anseede Borgere, som han for en stor
da han blomstrede ved den største Rigdom del endog saa havde overset med Ulyssen
og Pelitand, at vidte, at han, efter at hans nogen, saaledes at ikke blot ingen af hans
Som Publius var døbt, og hans Hær døde. Venner, men ikke en Enig nogen af hans
lagt, skældte onkomme hinsides Esprit Slaver kunde komme hen til hans Le-
under Skjundet og Vaneren. Ved hvilken genen Alt saa er blivne. Uvidenhed om
Pisces i landet tro vi ikke, at Caesar ville de tilkommende Ulysser gavnligere end
have levet, hvis han havde videt, at han skældte Hjælpskab til dem. Thi dette kan pa ingen

Maad sige, ider af Stoikerne ^{Nyssus} deres ^{dag} Higt falde til Jorden. Tho hvis dit som
vilde ikke være gavn over Eufrat, Cesar skal haude, han haude eaten paa denne eller
vilde ikke have leggudt i Borgerkrigen paa hin Maad, er Habnen magtigt. Men
Se filialtcaa ikke en Odd, der var hestent, hvad der er tilfaldigt, kan ikke være bestent.
af Habnen. Men Stoikerne lere, at alt olen hvis dit er bestent, hvad der skal blive
afhanger af Habnen. Det vilde altian ikke af enhver Tid til en hvor Sid, hvad hjelpe os
habe gavn det den ^{opt} videt videt det tilkommende. Speciaaldele saig, naard de sige de Tid, der
og de vilde endogsaan habe suistet hele en de sorgelyct, at nævnt. man kan blive
Frysten af deres tidlyre din. Tho hund varslit
hunde var gladeligt for dem, naard de tankte
paa deres Odd. Hvoromhilit saaledes Sto-
kerne vendte sig hen, maa uodvenslig vis hele

yde K

Latinsk Stil

ved

Haluarsen mormen December 1885°

A. Andersen

Af. K 10. 53

Anno ducentesimo octogesimo Pyrrhus rex
Tarentinis subrenit, qui cum Romanis bellum
gesserunt. Cupides gloria et periculis belli
erat et cum gaudio Tarentinus adhortatus curru
exercitu in Italiam ex Epiro transiit. Quid
Heracleum urbem Lucania, primum proelium
commisum est, quo Romani insolita specie
elephantorum adeo pueriles sunt, ut mag-
nam calamitatem ciperent. Post hanc ca-
lamitatem Romani legatos ad Pyrrhum mi-
serunt, qui captivos redimerent. Pyrrhus quum
multos nati in proelio amississet, speravit,
legatos pacem rogatores esse, sed Fabricius, prin-
ceps legationis mox oratione regi persuadit, spem

ejus pacis falsam esse. Post hac Pyrrhus Fabricium
pro se donis et promissis conciliare aut eum sub-
ita; subita specie ingentis elephanti terrere prosta-
conatus est, integritas ejus tanta erat, ut neque
dona neque terror eum impellerent, ut offi-
cii oblivisceretur.

Aft. 5, 10.

Latinsk Version

sed

Halvaarskolen 1885

Waldemar Ljungberg

VI

Oversetelse fra Latin.

Da Cicero i sin tidlige Bog om Frudanelsl havde
ladet sin Broder Quintus forvare Stoernes Henving
om den Sag, skriver han, at han i en anden Bog
blant andet har svaret sig selv dette paa det, der
var sagt for. Jeg troer ikke en Gang, at det var noyt-
ligt for os at vidde forskud mod det tilkommende.
Thi hvordan vildde ikke Priamus's Liv have ox-
ret, hvis han fra sin Kongdom havde vidst,
hos hvem Hans Alderdom vildde faa
Lad os forlade Sagene, lad os betragte de Ting
der ligge os nærmest. Jeg har samlet Beretningen
om de berømteste Mands sorgelige Død i vor Stat.
i den Bog, der har Titlen „Træt. Herad saa som
alles.“ For da, at del vildt have vært nygtigt

for Marcus Crassus, med forbigaelse af Menet fra
en en tidligere Tid, den Gang, der han sidt
i sin Velmagt ved sine store Rigidomme og ved
Lykke, at viste, at han, efter at hans Fører
Publius var død og hans Hær tilmedtaget,
skulde overkomme hinvides Euphrat
med flanore og Skam. I Sandhedsmed under desse om dem. Thi Stoerne var farne på
hvilken Spælekval, tro vi ikke, at Caesar ingen Maade rigtig nok sige dette; Isaa Calv
vilde Crassus ikke have overkredet Euphrat, og
Caesar vilde ikke have begyndt Borgerkrigen." "Det er ikke ør desler, at Døden er bestemt af Skab.
men Men Stoerne ville jo have, at det
skal gaa efter Skabnen. Derfor vilde det ikke
gåme, i det Senat, som han for Hærtedt have gavnet hine noget i Enghen at ane de
len solo havde valgt, i det pompejanske
Raadhus, foran selve Pompejus's Billædelille ven
voer han Mengde af hans Centurioners Da
syn, af meget fornemme Folk, der for storst
Delen af ham vist var hædret med alle Ting!
Sikkertigt er det derfor nyligere at være uvidende
om de tilkommende Møkket er at være siden

mistel helle Ubbegatt af deres forgaende Loo

Hvornimhelt Stickevænde svede sig hen, - og male-

des nadoendiges helle deres Lanck bække under. Hu-

hos det, der skal hande, kan intet gaae videre, han

denne eller næste huse. Men da Ting, der

Sykkelen overmaadt, meget. Men da Ting, der

ore tilfældige kunne ikke være sikre.

Men hos det er algor, hvad der paa en hvor

Tid skal ske om en hvor sag, hvad hjälpe Hanom

ernel mig, naar færtagnen have forudsagt de

sorgeligste Ting.

Fl Klasse

61 3,50

Latinsk Version

ved

Holvaarsbygningen 1885.

J. P. Adamsen

Efterat Pieros i sin første Bog om Trojedøm-
men har ladel en Broder Piirtis person
på Stoikenes Mening om den Ting, skriv
han i den anden, at han paa del, der var
blevne sagt, blandt andet, har svaret
følgende: Jeg mener, at Kyndskab til
det bekommede ikke engang er ugyldig for
os. Thi hvorledes vilde Priamos's liv have
været, hvis han tra gning af havde visst,
hvordan en Død han i sin eftersom
skulde faa. Dadri forlade Sagnet og le-
trakte del, der ligges nærmere. I den Bog,
som har titlen, Trost har jeg samlet de
haardeste Dødsmaader, som ve børne vor

Stab-meest beromte Mand til Det.

Hovad alliaa^t Trox du al det havde været

nygtigt for M. Crassus, for ikke at tale om

de øvrige, alvide, da han havde opnæret den

største Prayt og Dyrene, al hans Løn Pilleus

skulde blive dræbt, og Hæren bødelagt af han

selv overkomme me^l (Værd hinsides Euprat.

Mind hvilken Galepinel tro vi ikke, at

Caesar vilde have tilbragt sit liv, hvis han

havde ønsk, at han i det Fendt, som han

for en stor Del selv havde frataget, i det Rom-

pysiske Rurie, hvor selve Pompejus Ritter

støtte, medens saamange af hans Centurioner

skulde blive) passeret paa, (mændet af de beromte Borgere,

for en stor Del endog raw af Mand, som han

havde skjentet alt muligt, og ligge saaledes,

at ingen, ikke blot af hans Venner, men

alike engang af hans Slaver, vilde gaa

hen til ham. Hovad derfor i det mindste

de fremtidige Ulykkes anzaar, saa vel

kyndikab til dems bedre end Kyndikab

I thi det kan paa enen Maade seje, issa

af Stoikernes^s, Crassus vilde ikke være ga-

et over Euprat, : Caesar vilde ikke have

lejndt paa Borgerkrigens^t. Det fik alt-

saa ikke en Død, der var afhengig af Styrk

men. Men Stoikeme mente at alt sker af

i Overensstemmelie med Gudsven.

eflisa vilde det ikke have garnet dem al wi-
ane de det tilkommende. Øj de vilde også have
forspillet heli Mølle til af deres døvige
Liv. Thi havd kunde være glædelig, for
dem, naar de tankte paa deres Død.
eflisa maa nødvendigt hele Hviternes
Kloft, hvorhen de saa end have ^{ville} vendt sig,
lyse slæct til Jordens. Thi hvis det til-
kommende kan hænde saavel paa den ene
som paa den anden, Marie, har ^{Tilfældet} sykken
saare meget at seje. Men hvad der er til-
fældigt kan ikke være bestemt. Men hvis
det er bestemt, hvad den til en hvitkernom
helst Tid vil ske med en hvitkernom helst
sug, hvad hjælp saa han spire om mig, naar de hanc
sug Tug, der er højst bedrøvlig at høre?

Off. 5.20

II Klasse

Latinist Union

Sal

Latinexamens i December 1885

af

A H. Pinney

Efterat Cesar i sin föyste Brg om Antioch haade
ledet sin Broder Arantius oppade som Tresorier af
Stan kurus Almoejz angaaende den King, skuer han i
den anden, at han blandt andet hel del, som var klebet
synt, har strand frigeade; Jeg mener, at Hovedstaden til
de hillerommende ikke ugaug var os ugyldig. Hvis broderen Leo
vilde Priamus ikke have født, hvis han på blugtrennen af
hader vildt, hvilken Ende han Alderhøi skulde faa
men lad os gaa bort fra Sylwene og betragte del, der ligge
os nærmere. Jeg har, den Brg, som han i Tillelow, Consolatio,
samlet de hinsyde Andsonader, som ere klebne de hider.
Helle illaud i vor Stad til del. Hvedsua? for ikke at
isse om de bishyrene, mon du bor, at del vilde have været
til Agto for Marcus Crassus at vide, at han, den Graaz,
se han end i ein højde Blomstring med Hawyn til

Udbygning, men han selv var døbt af hans far ikke var givet over Esophat, Casas ville ikke have overlaet
sklægt, men mit Skæred og Vassau skulde gaa til sig paa Kongeriget! Hertil havde ikke høft Andromach
Grunde tilmed Esophat? Under hvilken sandtinds- der var beklædt i stede Skakku. Men Stockma ville
hvilke mæn virkede, at Casas ville have tilbragt et døv, his jo, at alt skal falde ud efter Skakkuens Vilje. Derafmede
han hørte and, at det ville genståedes det, at han i det det ikke har gjort den noget at ans det lidtem mænde
være, om han før en stor del ellers hørde valgt, i det ved det. De vitter og se har forsøkt en her Ting af dem lidligere
pompejanske Prince, foran velri Pompesius' Brillabölle, da thi hvitten glæde kunde de have, men de havde prædus
medens han synes sammen med han egen Coulus was
saa desværre, skulde ligge genståedes døbt af de mæl
andte Mæn, xy som han før en stor del entog sin selb
hørde hæder i en her Glæde, at ikke blot ingen af
hans venner maa synse af han endnu ikke al gen hæder
hans lig? Hertil er det allers, ikke al kendte noget det
de lidtem mænde Ting, int' al kendte sene. Thi vorst
Stockma kan det præmige allerede ejer; Casas ville
ikke være givet over Esophat, Casas ville ikke have overlaet

66 Kleine

Glinck Luccio Uff

oed

Alvarezamor 1886

af

Oce Lahmeyer

loue schreeu, also al hew orden pochte Boz
om Ghalting hev leert een Brode Quintus
poereue Stouenes Minne om den lag, al
hew i den autre blent haft hev want folgtes
pee del, des oav bleven egh:

jez onmer al Sijntskaben dit hem hiltu
skeken Gang en myllig sores. Thi wilket des
vith Priamus skeke haue haft, wie haer fra
Mydormoren haeth vith, wilken End haer
voldt haet paa ein Alradow? Lat os forlate libben,
latwo es Singene paa mermer Holl. Si haer
om vor Stets mest beromde Maer mejet doeghe
dichtigh, den Boz, com haer Tullen Troest.
Haad alleas? Soal fortigzaa de ditzige,

menes der, at det ville have været ugyldigt
for Marcus Crassus, den Gang da han var
blomstret ved sin store Magt og Lykke, at
ville, at han, efterat hans Søn Publius var
død og han var ørlagt, skulle dø med hanne
og Skau? Men hvilken sond fællesme troer
ikke, at Caesar ville have følt, at ^{dis} hvis han
havde gjællt, at det skulle ske, at han i
det Første, som han for atterste Delen des
havde valgt, i det pompejanske Parie, foran
sinne Pompejus Billits hæle, havnogtet af
en mængde af sine Centurioner, saaledes skuds
ligge myrdet af de mest anede Boozier, der
for atterste Delen var hader på enhver

Mæde af ham, at ikke blot en af hans Tønner
med ikke en Gang en af hans Glæder kom til
hans Lig! Men nu er Ulykkeskabet til de frem
tidige Ulykkes tilværelse bare en Gjendrakabets del
den. Thi det kan paa ingen Maade rigs rige
af Skovene; Cassius havde ikke overskredt syvret
Casas havde ikke passaget sig Breyukrigens.
Gas havde do ikke fået en ekte dronning
Dit. Men Skovene ville have, at allt skal opført
Skabmen. Det vilde altsaa ikke have gæmet
dem noget at vide Becked om Fredelikke.
Og de vilde ogsaa have mistet Brugten af
dens ørige Lis. Thi hvad kunst var glædelig
for dem, nu da de dømmede dem Dit. Men nu

hoorhen Stoicenne vanh mij, en dat niet vintijf,
al hele deus Saabedighed man ligge for dene.
The hoi del, com uit eke ^{kan like} paa den een ollie
den ander Maak, sommaar Lykken dog niet.
The idel dus es hilfaltijf, kan ikke van eikkne.
Men hoi del er eikkne, haoraft oy hil hoitken
- sed wil del eke oy hoorone hij alsoe ^{Speciaalitum} Stoicenne
mij naer de rechte, al man boi haue de
betrouweleyche ^{Pr} sing.

Piet Abrahams

IV Klasse.

Latinsk Stil.

ved

Halvåarsexamens i December 1885.

J. Balsen

Anno ducentesimo octogesimo Pyrrhus rex
Tarentinis, qui bellum cum Romanis gere-
bant, subvenit. Cupidus glorie et peritus
belli, Tarentinis portalis cum exercitu in
Italiam ex Epiro late traject. Apud
Heracleam, urbem Lucaniae, proelium
primum commissum est, quo Romani
(adeo) specie insolita elephantonum adeo
perterriti sunt, ut calamitatem magnum
acciperent. Post hanc calamitatem Ro-
mani legatos ad Pyrrhum miserint, qui
captivos redimerent. Cum Pyrrhus

milites multos proelio amississet, speravit, legatos pacem petitoros esse; sed Fabricius, princeps legationis, oratione regi mox persuasit, ejus spem pacis falsam esse. Dein de Pyrrhus nequicquam conatus est, ut Fabricium sibi donis et promissionis celiaret, aut ut eum specie improvisa elephanti ingentis terneret; integritas ejus tanta erat, neque dona neque terror eum impelleret, ut officii oblivisceretur.

IV Klasse

Latinsk Stil

ved

Halvaarsexamen 1885.

af

Hans Chr. Jacobsen.

Af. 14. II. 17

Anno ducentesimo octogesimo
Pyrrhus rex Tarentinis subvenit,
qui bellum cum Romanis gerebant.
Gloriae cupidus et belli peritus erat,
et cum gudio Tarentinis hor-
tantibus Epiro in Italiam cum
exercitu traxerit. Ad Heracleam,
urbem Lucaniae, primum proelium
factum est, in quo Romani specie
insolita elephantorum adeo perter-
riti sunt, ut magnam cladem accipe-
rent. Post hanc cladem Romani
legatos ad Pyrrhum miserunt, qui cap-
tivos redimerent. Cum Pyrrhus mal-

tos milites in proelio amisisset, speravit,
legatos pacem petituros esse, Fabricius
autem, princeps legationis, regi oratio-
ne sua mox persuasit, spem ejus pacis
falsam esse. Posthac Pyrrhus frustra
conatus est, Fabricium donis promis-
sisque sibi conciliare aut specie subita
ingentis elephanti eum terrere; integri-
tas ejus tanta erat, ut neque dona neque
timor eum ad officii obliviscendi impel-
lere possent.

J. E.

Latinisk Skol

vor

Halvaars examen i December 188

af

J. var Tuus

18

Efter at Cicero i en foregaende Boz
om Gyætring havde berichtet, at hans
Broder Quintus i den Henseende for-
varende Stoicernes Mening, saa skrevet
han i en anden Boz, at han blandt
andet hav var et følgende til de Ting,
som var blevne sagt: Jeg troer, at
Kundskab om de tilkommende Ting
kki en Gang er nytlig for os. Thi
vilket Liv ville Priamus have haft,
dersom han havde vidst, hvilke Handd-
rer, der vildt træffte ham i Alderdom,
men? Lad os gaa bort fra Sagene,
lader os betrægt nærmere Ting.
Vi læs om Mens Gud fra vor Stat

iden Bos, som har Tiller Præst. Han selv i Pompejus Billedslottet, medens
saa? for at forbiraa de tidlige, tro da, samanq af hans Centuriones saa
at det vilde have været nyttigt for deres, myndet af de fornemste
Marcus brassus, at han, den Gang Borgere, der for en stor være prædæ
da han var paa Magistrus og Ryttermannen, af ham med alli Ting, skulde vige
Tinde, vidste, at han, efter at hans maltes, at ikke alene ifke noget
som Publius var dræbt og Herre dø, af hans Venner, men ikke en Gang
lagt, skulde gaa til Gravet hinsides noget af Slaverne gik hen til haas
Euphrat med Skandul og Vandet Legeme! Værelig evallhaal blækjet
Med hvor stor Spælsment skalle skab med tilkommende Ting!!
vi tro, at Cesars vilde have levet, lykkes nyttiger end Kunskab
dersom han havde gjættet, at det vilde komme. Thi følgenede kampen inde
di eke, at i det Senat, som han Maade siges var ikke af Stæren
for en stor Del selv havde dannet, Brassus ville ikke være gået over
i det pompejanske Baner, jo om Euphrat: Cesars vilde ikke have paa,

tajet sig. Borgerbrigen." Thi de hark
intet skyldnevanjet Udfald. Men
Stoicen ville, at alt skal ske
efterskæbnen. Det ville altsaa
ikke have gavet dem noget at yde paa enhver
de tilkommende Tuy. Ja de havde præsteret mig, da du saa, at man
endigaa mistet det børige liv hele man bare de sorgelijste Tuy.
Udbytte. Thi havde kunde van glæde,
lyst for dem, naar de tankte paa
deres Dr. Saalebos, hvo som helst
Stoicen ville ventes sig os det not,
vendigt, at hele deres Kloft liggen skal
kastet, men dersom de lemn skal
hænde, kan han des dels paa den
og dels paa hin Mandi, saa har

Lykkia mest af mig. Men de Tuy
som ere tilfalsige kunne ikke var
bestemt. Men dersom det er bestemt
hvad der skal ske med enhver Tuy
ikke have gavet dem noget at yde paa enhver Tit, hvo for hylpe spa
de tilkommende Tuy. Ja de havde præsteret mig, da du saa, at man
endigaa mistet det børige liv hele man bare de sorgelijste Tuy.
Udbytte. Thi havde kunde van glæde,
lyst for dem, naar de tankte paa
deres Dr. Saalebos, hvo som helst
Stoicen ville ventes sig os det not,
vendigt, at hele deres Kloft liggen skal
kastet, men dersom de lemn skal
hænde, kan han des dels paa den
og dels paa hin Mandi, saa har

IV Klasse

Latinisk. Hil.

ved

Hulvaansamani Decr 1885.

af

Karluel Berg.

afle. K. n. 10

Anno ducentesimo octogesimo Pyrrhus rex Tarentinis
subvenit, qui bellum cum Romanis gerbant. Cupidus gla-
ria et peritus belli erat et cum gaudio Tarentinis horlatis
cum exercitu in Italiam ex Spvio transgressus est. Apud
Heraciam, urbem Lucaniae, primum proclivior factum
est, quo Romani insolita specie uenatorum adeo per-
territi sunt, ne magnam cladem acciperent. Post hanc
cladem legatos ad Pyrrhum miserunt, qui captivos redi-
merent. Quum Pyrrhus nullos milites in proelio a-
sisset, speravit, legatos pacem petitorum esse, sed Fabricio-
us, princeps legationis, mox oratione regum persuasit,
spem ius pacis falsam esse. Postea Pyrrhus frustra co-
natus est, ut Fabricium sibi donis et promissis conciliare-
tur ut cum specie subtili ingentis elephanti terret, integritas

tanta erit, ut nique dona negat timor uim impellent,
ut officiorum obliuiscentur.

II Klasse

Latinsk Stil

ved

Halvaarssexamen 1885

S. Harbye

Eodem anno bellum inter Romanos et Vejentes ortum est. Quum hi incursionem in fines Romanorum fecissent, praedam ex agris rapuerunt et Vejos redierunt. Romae terror ortus est; sed exercitus ex urbe egressus est. Quum hostes in agris non invenerint, Tiberim transierunt. Postquam in fines venerunt, castra posuerunt. Vejentes quum Vejentes audivissent, eos approximare, ex egressi sunt, ut cum illis pugnarent.

S. Harby

Latinsk Stil

ved

Halvaarsexamen

1885

før

Niels Smith Dahl

Au. 16 II.

Decliner.: *Consul bonūs, Avis parva, Deus felix.* —

Decliner.: Det relative Pronomen;

Overset.: Min Moder er syg. Hannibal var Cartaginienserernes Anführer. Nætterne ere paa denne tid langere end Dagene. Der er mange Mennesker for hvem intet er nok.¹⁾ Saddanne Mennesker ville aldrig blive (være) fornøjede.²⁾ Din Fader var mig meget kjær. Dette kan ikke være sandt. 237 Ryttere vare til stede.

¹⁾ *satis* (Adverb) ²⁾ *contentus*

Enkelttal.	Enkelttal.	Enkelttal.
M. N. Consul bonūs	N. Avis parva	N. Dies felix
H. V. Consul bone	V. Avis parva	V. Dies felix
A. Consulē bonūm	A. Avem parvam	A. Diem felicem
I. Consulē boni	I. Avis parvae	I. Diei felicis
D. Consūli bono	D. Avi parvae	D. Diei felici
A. Consūle bono	A. Ave parvā	A. Die felice
n. Flertallet.	Flertallet.	Flertallet.
N. Consules boni	N. Aves parvae	N. Dies felices
V. Consules boni	V. Aves parvae	V. Dies felices
A. Consulē bonos	A. Aves parvas	A. Dies felices
I. Consulē bonūm	I. Avium parvūm	I. Diūm felicūm
D. Consūlibus bonis	D. Avibus parvis	D. Diebūs felicibūs
A. Consūlibus bonis	A. Avibus parvis	A. Diebūs felicibūs

Enkelttal	Enkelttal	Enkelttal
Hankjörn	Hunkjörn	Intetkjörn
<u>N</u> äus eller <u>C</u> üi	N. Auae	<u>M</u> äud eller <u>A</u> uod
S. Äuem	S. Auam	S. Ääud eller Ääod
G. Cuijüs	G. Cuijüs	G. Cuijüs
D. Cuij.	D. Cuij.	D. Cuij.
A. Auo.	A. Aua.	A. Äuo.
Fertallet	Fertallet	Fertallet
N. Aui	N. Auae	N. Auae
A. Äuos	A. Auas	A. Äuae
G. Äuorüm	G. Guarüm	G. Äuorüm
D. Äuibüs	D. Äuibüs	D. Äuibüs
A. Äuibüs	A. Äuibüs	A. Äuibüs

Mater mea aegra est. —

Hannibal erat imperator Carthaginensium.

Noctis hoc tempore longiores quam dies sunt. —

Multi homines sunt quibus nihil satis est. —

Tales homines erunt nunquam contenti. —

Sacerdos mihi erat carissimus. Hoc non esse
verum potest. — Ducenti triginta septem equi
tes aderant. — — —

W. Glaser.

Aug 5:0

Latinsk Corseiro

ret

Holmstrupm 1885

F. Petersen.

Efterat Ciceron i sin første bog om Romerske
hæde ladel sin Broder Quintus forsvare Sto-
kernes Kning herom, skriver han i den an-
hæn, at han blandt andet sørrede følgende
paaske, der var vioel sagt: *pej o no:*
Erke m fay e gytterat u de k'ommende
t'z bor gr'li for os. Ni h'ltet a'v h'rdle
ikke St'kern's maatlet, s're, hvis han, via
Angdommen at h'rdde erik, hvilkena k'as-
ne han skulde, såa i sin h'rdetom h'ld
os fortalte a'gnene, lad os, haan vogel, der ligge
uarmere. Ut råre samlede Geulmungeone om
vor stals berondele Hænd hærdet Dø i den
Bog, der hæver stikken. Døs! Hænd i? For
al fortigna de h'rigere trod da, al det vick han

varer. Hævedes Æres og gavnligt, om han den
Tid, men ikke en Gang noget af Størerne
Gang, de har ved i vielig Tids og i jævnes Kæg, træede hen til hans Regn. Således er det
havde virke, at han efter hans ven Piblæser saa Hvidlenhed om (de) tilkommende Ulykker
stædt og råns. Han tilintetgjort, skulde om kom- gavnligere end Hvidlenhed til dem. Og det kan ju a-
me under & Hændel og Tancke hinsides Ev. ingen blænde sig, icke da af Størerne. Bras-
fret & Under hvidlen Hæderen tro et ikke, sūs vi? ikke overgaal over Espræ, Cesas
al Færre vilde sine tilbørlige, hvilket han havd vilde ikke ha. begyndt Borgmesteren til-
med, at han skulde. men det at ligge brædt saa har deres Job ikke været videns af Stør-
i Hvidlen, som han for sinsteiden selv havde nem. han Størerne præstaa, al det faldet ud
vi gl., i det pompejiske Raadhus, foran selv efter Raabnings Vilje. Det vilde altsaa ikke
Pompejuss Billedet tolle, medens saa mange have gaarbet dem noget al ane det tilkommende
af hans egne Anturioner holdt lågt, drejet. Og de vildt tillige have mietet hele Fladen
af formenne Borgm., som var i stor Bedrøv ved deres tidligere død. Vi hørde Råndel
og varre kleine så. Og han par alle. Haar were glædeligt for dem, naar de tankte præ-
ster, saaledes, at ikke blot ingen af hans Herres Endelig! (Hvorhen Størerne brældes)

vendte sig, naer saaledes roebundgris hele den
Køgl talte til Yngen. Nu hvis det der skal
indbygge, kan instrue og gøre paad den
ene som paa den anden i Nørre, ta har til
halvde Skore! Køgl. En hvad der er til-
gældigt, kan ikke være sikkert. Men hvis nu det
er sikkert, hvad der skal ske, og med tiden syns
det godt og paa hvad tid det skal ske, hvilket hjælp
givt da Karuselprisen mig, naar de sige, at der
var noes højst engheds ting?

Hans Pedersen